

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové ve věci žalobce: **LP Wine s.r.o.**, se sídlem tř. Osvobození 92, Otrokovice, zastoupený JUDr. Vojtěchem Mihalíkem, advokátem se sídlem Brněnská 154/32, Mikulov, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, ústřední inspektorát, se sídlem Květná 15, Brno, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2016, č. j. SZPI/AF779-108/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2019, č. j. 29 A 4/2017 - 167,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému znalci z oboru Kriminalistika, specializace kriminalistická počítačová expertíza, Ing. Mariánu Svetlíkovi, bytem X, **se přiznává** znalečné ve výši 3725 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalobce **je povinen** zaplatit České republice - Nejvyššímu správnímu soudu na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku ve výši 14 483 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 24. 6. 2019 do datové schránky kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), kterou brojil proti rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 27. 3. 2019, č. j. 29 A 4/2017 - 167 (dále jen „napadený rozsudek“).

I. Včasnost kasační stížnosti

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti tvrdil, že jeho zástupci nebyla do datové schránky vůbec dodána a doručena konkrétní datová zpráva (ID 671520225) odeslaná krajským soudem, jež měla obsahovat právě napadený rozsudek; ten mu tedy nebyl nikdy řádně doručen a o jeho vydání se dozvěděl až při osobním nahlížení do spisu. Navzdory tomu však existuje vytištěná doručenko („potvrzení o dodání a doručení do datové schránky“)

předmětné datové zprávy, která je založena ve spise krajského soudu; z ní se podává, že předmětná datová zpráva byla dne 29. 4. 2019 dodána do datové schránky zástupce stěžovatele (ID 9v2334b) a k jejímu doručení došlo dne 30. 4. 2019 přihlášením oprávněné osoby.

[3] Přípisem ze dne 15. 10. 2019, č. j. 2 As 195/2019 – 27, proto požádal Nejvyšší správní soud Ministerstvo vnitra, Odbor provozu informačních technologií a komunikací, jakožto správce informačního systému datových schránek, o podání odborného vyjádření ve smyslu § 127 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 a § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a to mimo jiné k otázce, zda „*je možné, aby systém datových schránek odesílateli (orgánu veřejné moci, zde konkrétně Krajský soud v Brně) umožnil vygenerovat a vytisknout všemi náležitostmi opatřenou a prima facie bezvadnou doručenkou („potvrzení o dodání a doručení do datové schránky“) datové zprávy, aniž by taková datová zpráva byla skutečně dodána a doručena do datové schránky příjemce (zde příjemcem advokát)?*“

[4] Ministerstvo vnitra následně podáním ze dne 18. 10. 2019, č. j. MV-143822-2/EG-2019, sdělilo své vyjádření k některým obecným aspektům funkcionality informačního systému datových schránek; v něm mimo jiné konstatovalo, že „*každý odesílatel datové zprávy má k dispozici dokument potvrzující uskutečněné dodání a doručení datové zprávy vygenerovaný přímo z ISDS. Jedná se o autorizovaný dokument ve formátu ZFO průkazně zajišťující integritu a autenticitu. Z hlediska funkčního nastavení ISDS není možné, aby byl takový dokument ISDS generován, pokud událost dodání a doručení datové zprávy v ISDS reálně neproběhla.*

[5] Stěžovatel v reakci na toto odborné vyjádření Ministerstva vnitra podáním ze dne 7. 11. 2019 sdělil, že státní orgán, který má na starosti určitý systém, logicky nebude nikdy sám tvrdit, že by daný systém snad nemusel fungovat, nebo že by vykazoval nějaké nedostatky. Navíc se dle něj jedná o systém přenosu dat, ve kterém zcela běžně dochází k určitým výpadkům či chybám. Nadále trval na tom, že mu napadený rozsudek nebyl nikdy doručen a navrhl odborné přezkoumání této záležitosti. Upozornil taktéž na to, že dle doručanky založené ve spisu krajského soudu měla být doručována listina označená č. j. 29 A 4/2017 - 166, přičemž však předmětný rozsudek má místo č. l. 167.

[6] Za účelem objasnění rozhodných skutkových otázek, které mají odbornou povahu (konkrétně fungování systému datových schránek), Nejvyšší správní soud výrokem I. usnesení ze dne 21. 11. 2019, č. j. 2 As 195/2019 – 39, ustanovil soudního znalce z oboru kriminalistika, specializace kriminalistická počítačová expertíza, Ing. Mariána Svetlíka, bytem X, okres X. Výrokem II. téhož usnesení pak znalci uložil, aby podal soudu písemně zpracovaný znalecký posudek; jeho úkolem přitom bylo vycházet z normativního stavu, úrovně odborného poznání a objektivních možností, které byly dány v dubnu 2019, a poskytnout zdůvodněnou odpověď na otázku, zda: „*Je objektivně možné, že zástupci žalobkyně JUDr. Vojtěchu Mihalíkovi, advokátu se sídlem Brněnská 154/32, Mikulov, nebyla do jeho datové schránky ID 9v2334b skutečně dodána a doručena datová zpráva ID 671520225, přestože systém datových schránek jejímu odesílateli Krajskému soudu v Brně umožnil vygenerovat a vytisknout všemi náležitostmi opatřenou doručenkou („potvrzení o dodání a doručení do datové schránky“) předmětné datové zprávy, z níž se podává, že písemnost*

pokračování

„ID 671520225“ identifikovaná jako „29A 4/2017-166 Rozsudek, K 25/5“ byla do datové schránky „ID: 9v2334b“, příjemce „Vojtěch Mihalík – JUDr. VOJTĚCH MIHALÍK, advokát, Brněnská 154/32, 69201 Mikulov, CZ“, dodána dne „29. 4. 2019 v 18:02:01 hod.“ a doručena dne „30. 4. 2019 v 09:34:24 hod.“? Znalec měl dále ověřit a popsat rozhodné skutkové okolnosti související s doručováním datové zprávy ID 671520225, zejména zdali se záznam o doručení této zprávy nachází též v datové schránce adresáta ID 9v2334b; v případě negativní odpovědi tento nesoulad s vygenerovanou doručenkou vysvětlit.

[7] Podáním ze dne 7. 1. 2020 předložil soudní znalec zpracovaný znalecký posudek ze dne 3. 1. 2020, č. j. 4-10-2019. V jeho části 4.2. „Odpověď na položenou otázku“ znalec konstatuje, že „rozhodující informací pro porovnání všech tří zdrojů dat (tj. potvrzení o dodání a doručení do datové schránky (doručenka) krajského soudu, detail datové zprávy 671520225 z ISDS poskytnutý odborem eGovernmentu Ministerstva vnitra a vlastní šetření znalce na místě – počítač v kanceláři zástupce stěžovatele) je ID datové zprávy, které je u všech tří zdrojů dat identické, tedy ID: 671520225. Jelikož ID datové zprávy je jedinečný identifikátor datové zprávy v ISDS, vyplývá z toho, že všechny tři zdroje dat se vztahují k jedné zprávě a existující podklady tedy lze porovnat. Přestože struktura dat, která jsou poskytována jednotlivým uživatelům ISDS (odesílatel, adresát a správce ISDS) se ve své sestavě v některých položkách liší, rozhodující pro zodpovězení otázky o dodání a doručení předmětné datové zprávy do schránky adresáta jsou datумы podání, dodání a doručení, které jsou u všech tří zdrojů dat identické. Tato skutečnost je logická a z principu datových schránek ani nemůže být jiná, protože data, která byla získána od tří uvedených subjektů (Krajský soud v Brně, Odbor eGovernmentu MV ČR i JUDr. Mihalík) jsou pro každého z uvedených subjektů generovány z jednoho jediného zdroje, z centrálního úložiště datových zpráv ISDS. Z principu fungování datových schránek vyplývá, že v momentě přihlášení se adresáta k ISDS jsou všechny dodané a zatím nedoručené datové zprávy automaticky označeny jako doručené (údaj „Přihlášení uživatele“ je identický s údajem „Čas doručení“). Z výše uvedeného lze učinit závěr, že (ve smyslu znalecké otázky) není možné, aby předmětná datová zpráva IDS 671520225 nebyla adresátovi doručena.“ V průběhu zkoumání byly přitom znalcem zvažovány též varianty, které mohly způsobit, že předmětná datová zpráva by se hypoteticky nezobrazila po přihlášení adresáta k jeho datové schránce, tedy že by ji adresát ve své datové schránce neviděl. Jednalo se o:

- 1) Chybu v systému (systémovou): „Taková chyba je prakticky vyloučena s jistotou limitně se blíží ke 100 %.“
- 2) Chybu systému (individuální): „Pravděpodobnost výskytu náhodné systémové chyby u jednoho jediného uživatele je ještě nižší, byť z obecného pohledu ji úplně vyloučit nelze“
- 3) Chyba v počítači adresáta: „Pravděpodobnost výskytu takového ovlivnění výsledku zobrazených datových zpráv (solistikovaný škodlivý program) je však nanejvýš nepravděpodobná tím spíše, že následně (v době provedení prohlídky u adresáta) se taková chyba již nevyskytla (byť předmětná zpráva se již nenacházela mezi přijatými zprávami, ale v historii datových zpráv).“
- 4) Chyba na straně uživatele: „Nejpravděpodobnější chybou v tomto konkrétním případě bude chyba uživatele. Jak je zřejmé ze Záznamu o provedení obhlídky (viz příloha tohoto posudku, str. 3), při daném rozlišení monitoru adresáta se na jednu stránku obrazovky vejde cca 5 datových zpráv. Dá se dovodit, že v kritický den, tedy 30. 4. 2019, bylo do datové schránky adresáta doručeno nejméně 5 datových zpráv, a tedy je

možné, že předmětná datová zpráva odesílatele Krajský soud v Brně se po přihlášení se do datové schránky ocitla mimo obrazovku, a tedy mohlo dojít k jejímu přehlédnutí.“

[8] Ke znaleckému posudku se stěžovatel vyjádřil podáním ze dne 28. 1. 2020, v němž uvedl, že znalecký posudek je sice zpracováván velmi erudovaně, nicméně podkladem pro výrok znalce je zásadně pouze názor, že jedná-li se o takto složitý a důležitý systém státu, prostě ze své podstaty nemůže vykazovat chyby. Takový postoj je dle stěžovatele pochopitelný, neboť jen připuštěním, že v rámci tohoto systému může docházet k chybám, by byla značně oslabena důvěryhodnost celého systému. Současně však pouze na základě víry v bezchybnost této IT platformy se nelze vypořádat s projednávaným případem; v posudku totiž chybí jakékoliv pojednání o tom, z jakých technických parametrů a skutečností lze vycházet při určení, že prostě není možné, aby se doručovaná zpráva, byť jen v jediném případě, neobjevila v rozhraní přijatých zpráv u adresáta. Lidský faktor na straně příjemce zprávy se sice nabízí jako zcela první varianta, u níž lze očekávat nějaké pochybení, vyloučení důvodů na straně samotného systému se ve znaleckém posudku však neobjevuje. Dále doplnil, že nelze ani opomenout, že na předmětné dodejce je uvedeno jiné číslo jednací, než jaké má rozsudek vydaný v této věci. Stěžovatel tedy trval na tom, že posudkem nebylo vyloučeno, že mu datová zpráva nebyla doručena.

[9] Nejvyšší správní soud proto výhradně za účelem posouzení včasnosti podané kasační stížnosti stěžovatele nařídil jednání. Přípisem ze dne 19. 5. 2020 přitom účastníkům řízení sdělil, že dokazování se v rámci jednání bude činit pouze k této skutkové otázce, a to především, nikoli výhradně, provedením znaleckého posudku jakožto důkazu v řízení; zároveň informoval o předvolání znalce na toto jednání.

[10] Při jednání konaném dne 11. 6. 2020 byl proveden důkaz relevantními informacemi vygenerovanými systémem datových schránek na doručence krajského soudu založené na č. l. 174 jeho spisu. S ohledem na záměnu čísla jednacího na doručence byl proveden důkaz obsahem zalepené obálky na č. l. 166 spisu krajského soudu a zjištěno, že obsahuje protokol o hlasování. Dále byl proveden důkaz odborným vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 18. 10. 2019, č. j. MV-143822-2/EG-2019 (srov. odst. [4] tohoto usnesení) a znaleckým posudkem soudního znalce Ing. Mariána Svetlíka ze dne 3. 1. 2020, č. j. 4-10-2019 (srov. odst. [7] tohoto usnesení). Ustanoveným soudním znalcem byl poté stvrzen znalecký posudek a podáno vysvětlení ve smyslu § 13 odst. 5 vyhlášky o znalcích. Nad rámec písemně vyhotoveného znaleckého posudku znalec pouze uvedl, že vycházel z předpokladu, že jemu poskytnuté údaje (tj. doručenka krajského soudu a odborné vyjádření Ministerstva vnitra) jsou samy o sobě hodnověrné. Neproběhlo tak z jeho strany žádné technické zkoumání přímo v prostředí datových schránek; na základě svých zkušeností totiž odhadl pravděpodobnost systémové chyby ve fungování datových stránek jako minimální, nadto takové zkoumání považoval za náročné a pravděpodobnost nalezení jakýchkoli digitálních důkazů v informačním systému datových schránek za velice málo pravděpodobné. Konstatoval, že pouze vyjádřil svůj odborný názor na pravděpodobnost výskytu systémové chyby datových schránek, která je zcela minimální. K dotazu zástupce stěžovatele výslovně uvedl, že možnost výskytu systémové chyby v datových schránkách prakticky vylučuje, a to s jistotou limitně se blíží k 100 %. Je totiž přesvědčen, že jinak by se podobný problém nutně musel projevit i u jiných uživatelů datových schránek. Znalec taktéž k dalšímu dotazu zástupce stěžovatele potvrdil, že se problematikou

pokračování

nedoručení datové zprávy do datové schránky ve své znalecké činnosti již zabýval, přičemž blíže popsal svůj předchozí případ. Závěrem zástupce stěžovatele trval na tom, že mu napadený rozsudek nebyl doručen; seznámil se s ním až při nahlížení do spisu a následně podal ve stanovené lhůtě kasační stížnost. Zmocněnkyně žalované uvedla, že jí byl rozsudek řádně doručen a uzavřela, že doručování datovými schránkami bylo zřízeno právě proto, aby to byl jistý a bezpečný způsob komunikace; pokud by soud připustil, že v systému datových schránek může nastat nějaká chyba, došlo by dle ní ke značným obtížím. Má tedy za to, že znalecký posudek jednoznačně odpověděl, že systémová chyba nastat nemůže.

[11] Nejvyšší správní soud na základě provedených důkazů (tj. doručenky založené na č. l. 174 spisu krajského soudu, odborného vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 18. 10. 2019, č. j. MV-143822-2/EG-2019, a především znaleckého posudku soudního znalce Ing. Mariána Svetlíka ze dne 3. 1. 2020, č. j. 4-10-2019, a jeho následného výsledku) naznal, že bylo prokázáno doručení napadeného rozsudku do datové schránky zástupce stěžovatele dne 30. 4. 2019. Chyba (ať už systémová či individuální) v systému datových schránek totiž byla znalcem vyloučena s pravděpodobností limitně se blížící jistotě (tedy 100 %). Stěžejní přitom dle Nejvyššího správního soudu je, že znalec při provedení obhlídky datové schránky zástupce stěžovatele našel detail předmětné datové zprávy, byť její obsah již nebylo možno zobrazit (viz str. 4 tištěných příloh znaleckého posudku), a taktéž detail doručenky této datové zprávy (viz str. 5 týchž příloh), to vše v sekci „Historie“ doručených zpráv v datové schránce zástupce stěžovatele. Pokud jde o nepřesné číslo jednací uvedené na doručence krajského soudu (kde bylo místo č. l. 167 - tj. napadený rozsudek, uvedeno č. l. 166), jedná se o číslo jednací protokolu o hlasování; jelikož se tento nevede v elektronické podobě, nepožizují se z něj žádné kopie a jeho originál je řádně založen ve spise, nemohl být jakožto příloha předmětné datové zprávy zaslán účastníkům řízení namísto napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud má proto za to, že se jednalo o pouhou nepřesnost údaje uvedeného v detailu doručované zprávy způsobenou administrativní chybou odesílající úřední osoby; ostatně stejná chyba se vyskytla i na doručence žalované, již byl rozsudek krajského soudu řádně doručen. Veškerá argumentace zástupce stěžovatelky zpochybňující závěry odborného vyjádření Ministerstva vnitra a znaleckého posudku ustanoveného znalce přitom byla pouze obecného charakteru, aniž by soudu předestřel konkrétní důvody, pro něž by neměl z těchto (jednoznačně vyznívajících) důkazů vycházet. Námitkám stěžovatele proto nepřisvědčil.

[12] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že *„kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“*

[13] Napadený rozsudek byl zástupci stěžovatele doručen dne 30. 4. 2019; lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tedy uplynula dne 14. 5. 2019 (úterý). Kasační stížnost však byla stěžovatelem podána až 24. 6. 2019 (srov. doručenku založenou na č. l. 5 spisu NSS); je tudíž zřejmé, že se tak stalo po marném uplynutí lhůty stanovené k tomuto úkonu zákonem.

[14] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Pro případ opožděného podání kasační stížnosti je zákonem výslovně vyloučeno prominutí zmeškání lhůty k tomu úkonu. Soudní řád správní přitom nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí; Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než opožděnou kasační stížnost odmítnout (I. výrok usnesení).

II. Znalečné a náhrada nákladů řízení

[15] Nejvyšší správní soud ustanovil usnesením ze dne 21. 11. 2019, č. j. 2 As 195/2019 - 39, znalcem z oboru Kriminalistika, specializace kriminalistická počítačová expertíza, Ing. Mariána Svetlíka, a uložil mu, aby soudu písemně podal znalecký posudek, jímž zodpoví položenou otázku. Znalec následně soudu předložil řádně zpracovaný znalecký posudek ze dne 3. 1. 2020, č. j. 4-10-2019.

[16] Podle § 58 odst. 2 s. ř. s. „*znalec a tlumočník mají právo na náhradu hotových výdajů a odměny za znaleckou a tlumočnickou činnost. Výši této odměny stanoví zvláštní právní předpis.*“

[17] Dle § 16 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, „*odměna za znalecký posudek činí podle jeho náročnosti a podle míry odborných znalostí, které bylo nutné k jeho podání vynaložit, za jednu hodinu práce 100 až 350 Kč.*“ Podle § 28 odst. 1 písm. a) téže vyhlášky pak „*znalec (tlumočník), který podává posudek (tlumočnický úkon), má nárok na náhradu cestovních a jiných výdajů, a to podle obecných předpisů o náhradě cestovních, stěhovacích a jiných výdajů při pracovních cestách. Mezi hotové výdaje náleží i částky, které znalec zaplatil za použití zařízení nebo pomůcek organizaci při provádění znaleckého úkonu a za pomocné práce.*“

[18] Nejvyšší správní soud již usnesením ze dne 9. 1. 2020, č. j. 2 As 195/2019 – 51, přiznal znalci znalečné za vyhotovení předmětného znaleckého posudku ve výši 10 758 Kč; tato částka mu byla vyplacena Českou republikou - Nejvyšším správním soudem dne 20. 1. 2020.

[19] Jelikož znalci vznikly další náklady spojené s jeho výsledkem při jednání dne 11. 6. 2020, přiznal mu Nejvyšší správní soud tímto usnesením další znalečné ve výši 3725 Kč. Výše znalečného přitom byla soudem určena dle znalcem předloženého výkazu, podle něhož znalecká činnost při jednání u soudu zahrnovala:

- přípravu na jednání, sazba 350 Kč, doba 2,5 hodiny (znalec sice v tabulkovém výčtu uvedl tuto činnost v celkovém rozsahu 3,5 hodiny, avšak do součtu výše požadovaného znalečného částku 350 Kč odpovídající jedné hodině své činnosti zjevně nezapočítával, protože mu ji Nejvyšší správní soud nepřiznal)
- jednání u soudu, sazba 350 Kč, doba 1 hodina
- cestovní náklady ve výši 564 Kč,
- úslou mzdu ve výši 1936 Kč,

pokračování

což dohromady činí částku 3725 Kč; ustanovený znalec není plátcem daně z přidané hodnoty. Cestovní náklady z X (okres X) do Brna a zpět přitom znalec vyúčtoval ve výši nákladů na cestu hromadným dopravním prostředkem, a to ve výši 2 x 282 Kč, tj. 564 Kč; kalkulaci věrohodně doložil cenami uveřejněnými v rámci veřejné internetové sítě. Při výpočtu náhrady ušlé mzdy v souvislosti s nutnou cestou z X do Brna a časem stráveným na jednání pak ustanovený znalec ve svém vyčíslení vycházel z hodinové sazby 242 Kč (výpočet jejího stanovení doložil svým přiznáním k dani z příjmů fyzických osob za rok 2018), přičemž uvedl dobu 8 hodin, tedy 8 x 242 Kč, tj. 1936 Kč.

[20] Náklady vynaložené na znalečné platí podle § 59 odst. 2 s. ř. s. stát, pročez bude znalci znalečné ve výši 3725 Kč vyplaceno Nejvyšším správním soudem na účet znalce č. 2000231553/2010, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok III. usnesení).

[21] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta (výrok II. usnesení).

[22] Podle § 60 odst. 4 s. ř. s. má stát proti neúspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení, které platil, není-li tento účastník osvobozen od soudních poplatků. Neúspěšným účastníkem byl stěžovatel, a protože není osvobozen od soudních poplatků, má stát právo na náhradu nákladů řízení vůči němu. Na základě § 59 odst. 2 věta první s. ř. s. vznikly v řízení o kasační stížnosti České republiky - Nejvyššímu správnímu soudu náklady v podobě znalečného vyplaceného soudem ustanovenému znalci Ing. Mariánu Svetlíkovi ve výši 10758 Kč (srov. usnesení NSS ze dne 9. 1. 2020, č. j. 2 As 195/2019 - 51) a 3725 Kč (srov. výrok III. tohoto usnesení), tj. celkem 14 483 Kč. Nejvyšší správní soud proto stěžovateli uložil, aby České republiky - Nejvyššímu správnímu soudu uhradil na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku ve výši 14 483 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok IV. usnesení). Tuto částku je třeba uhradit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **19-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je **1020419519**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2020

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu